

Търсене на закрила от шейтана и изричане на „бисмиллях“

В Свещения Коран Аллах ни съобщава: „И когато четеш Корана, при Аллах търси убежище от прокудения сатана!“ (Нахл: 98)

Тази заповед на Аллах налага преди започване на четене на Корана да се търси закрила при Аллах от шейтана: „Търся убежище при Аллах от прокудения сатана“ (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ). След това четецът трябва да прочете *бисмиллях* (В името на Аллах, Всемилоствивия, Милосърдния - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) в следните ситуации:

1. Ако започва да чете някоя сура от началото;
2. Ако тази сура не е Ат-Тауба;
3. Ако започва да чете аят, в който се говори за качествата на Аллах;
4. Ако започва да чете аят, в който се говори за качествата на Мухаммед (с.а.с.);
5. Ако смисълът го изисква.

Това се изисква, за да не се измени смисъла на Корана. Например ако предположим, че започваме да четем от 2 аят на сура 67 (Ал-Мулк) и пропуснем да изречем *бисмиллях*, тогава би се получило следното недоразумение:

1. Искаме закрила при Аллах от шейтана: „Търся убежище при Аллах от прокудения сатана“.
2. Прочитаме втори аят и продължаваме: „Той е, Който сътвори смъртта и живота, за да ви изпита кой от вас е по-добър в делата. Той е Всемогъщия, Опрощаващия, Който сътвори седем небеса на слоеве. Не ще видиш несъразмерност в творението на Всемилоствивия. Пак обърни взор! Нима виждаш пукнатини?“

В такъв случай, ако не изречем *бисмиллях*, излиза, че сатаната е този, който е сътворил смъртта и т.н. Аллах да пази! За това е наложително тук да се каже *бисмиллях*. Има и такива места, ако почнем да четем от които, е препоръчително нарочно да изпуснем *бисмиллях*, след ката поискаме убежище при Аллах. Това са местата в Корана, на които Аллах предупреждава неверниците или отправя заплаха. Например ако започнем да четем сура Ат-Тауба, е препоръчително да поискаме закрила при Аллах от прокудения сатана, след което директно да започнем да четем: „Снемане от Аллах и от Неговия Пратеник на задълженията спрямо съдружаващите, с които се договорихте.

Затова странствайте по земята [о, съдружаващи] четири месеца и знайте, че не ще обезсилите Аллах и че Аллах опозорява неверниците!”

По отношение на това как се иска закрила при Аллах, как се казва *бисмиллях* и как се започва да се чете Корана, съществуват четири възможности:

1. **قَطْعُ الْجَمِيعِ** (разделяне на трите едно от друго). Това означава, че четецът иска закрила, спира за кратко, казва *бисмиллях*, спира за кратко, започва да чете сурата.
2. **وَصَلُّ الْجَمِيعِ** (сливане на трите заедно). Казваме трите на един дъх без да спираме, като спазваме съответните правила за свързване. Например: „*Аузубилляхи минашайтанираджийм**и**бисмилляхир-рахмнир-рахим**и**лхамдулилляхи раббил а'лямийн*”.
3. **وَصَلُّ الْبِسْمَةِ بِالسُّورَةِ** (сливане на *бисмиллях* и на началото на сурата). В този случай искаме закрила, спираме за кратко, изричаме *бисмиллях* и със същия дъх продължаваме с първия аят на сурата, като спазваме правилото за сливане.
4. **وَصَلُّ الْاِسْتِعَاذَةِ الْبِسْمَةِ** (сливане на търсенето на закрила и *бисмиллях*). В този случай се търси убежище, след което със същия дъх се изговаря *бисмиллях* и се спира за кратко. След това продължаваме да четем сурата.

Трябва да отбележим, че и четирите метода за започване на четене на Свещения Коран са позволени, но Мухаммед (с.а.с.) е избягвал да слива аятите и дори когато е имало смислова връзка между тях, той пак е спирал.

Нужно е да отбележим и кога, след като сме започнали да четем Корана и сме спрели поради някаква причина, сме длъжни отново да искаме закрила при Аллах от шейтана и кога не:

1. Ако спрем четенето поради кашляне, хълцане и други неща, над които нямаме контрол или ако спрем, за да направим уточнение за слушащите или да обсъдим до тук прочетеното, тогава можем да продължим без отново да искаме убежище при Аллах от шейтана.
2. Ако прекъснем по друга причина – например да говорим с някой за светски неща, тогава сме длъжни преди да продължим, да поискаме закрила и евентуално да изречем *бисмиллях*, ако случаят го налага или ако е препоръчително.

В различни случаи искането на закрила и четенето на *бисмиллях* могат да се изговарят тихо или на глас. Но първо нека да уточним какво означава „тихо” и какво означава „на глас”. „Тихо” означава така, че да можем сами да се чуваме, но околните да не могат да ни чуват. А „на глас” означава и околните също да

могат да ни чуват. Обърнете внимание, че когато „четем“ Корана на ум, това не е **четене**, а **мислене** или ако имаме Корана пред нас – **гледане**. За да използваме термина „четене“, що се отнася до Корана – то трябва да изговаряме всеки един звук от съответната точка в устата, гърлото или устните.

Бисмиллях се чете тихо в молитвата (*намаз*) или когато четем тихо на себе си. Искането на закрила при Аллах от сатаната се изговаря тихо в молитвата (*намаз*) или когато четем тихо на себе си. Когато няколко души се редуват да четат Корана, тогава първият иска закрила на глас, а останалите го правят тихо.